

Antoon Plooy

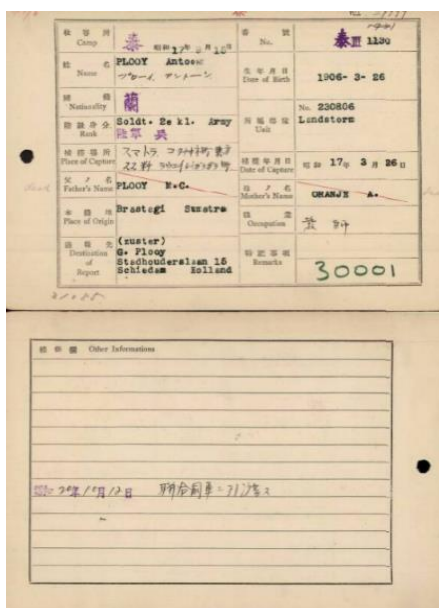

Antoon Plooy is geboren op 26 maart 1906 in Schiedam. Hij was de zoon van Michiel Christoffel Plooy en Aaltje Oranje. Hij was gymnastiek onderwijzer.

Al in 1920 was er in Schiedam een Scoutinggroep, met Jan Kijne als hopman. Deze groep stopte waarschijnlijk want Antoon Plooy nam in 1928 het initiatief tot de oprichting van de eerste Schiedamse Padvindergroep. Dit werd groep 1 De Waterscouts en hij werd hier schipper. In 1929 sloot groep II De Jonge Verkenners zich aan, onder leiding van W. Moritz. Een jaar later werd besloten tot de oprichting van een plaatselijke afdeling De Schiedamsche Padvindervereeniging, afdeling Schiedam NPV. Mr J.H. Welcker werd bestuurslid en een jaar later voorzitter. Antoine Sunderman nam in 1932 zitting in het bestuur en was een tijdje waarnemend penningmeester-secretaris. Hij was ook hopman bij de groep. In 1934 werd besloten een derde groep op te richten, onder leiding van de oud groepsleider van groep II, dhr A. Goovaart. De padvindervereniging bestond daarmee uit drie groepen, groep I De Waterscouts, groep II Het Schotsche Vendel en groep III De Trekvogels. Er was toen ook een katholieke groep, St. Franciscus, in Schiedam. In 1937 werd groep IV de Stormvogels onder leiding van hopman J. Goedvolk opgericht, die wel aangesloten was bij de NPV, maar waarschijnlijk niet onderdeel was van de Schiedamse Padvindervers Vereeniging.

Het woord was hierna aan den waarnemend secretaris-penningmeester, den heer A. M. Sunderman. Uit zijn verslagen bleek, dat groep I, de Waterscouts, op 1 Januari 1936 55 leden en 6 leiders telde; groep II, het Schotsche Vendel, 55 leden en 5 leiders, en groep III, De Trekvogels, 15 leden en 3 leiders, terwijl de balans een batig saldo te zien geeft van f 64.69.

Tijdens de viering van het 10 jarig jubileum in 1938 waren verschillende (oud) leden aanwezig. Ook oud schipper en oprichter Antoon Plooy was erbij. Hij ging vrij snel na de viering van het jubileum naar Nederlands Indië. Waarschijnlijk kwam hij terecht in Brastagi.

Tijdens de mobilisatie was hij soldaat 2^e klas bij de Landstorm. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Hij werd tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op

Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg. Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

In 1946 werd een kampvuur gehouden ter verwelkoming van de oprichter en oud leider van de Schiedamse Waterscouts, Antoon Plooi, na diens krijgsgevangenschap. Hij vertelde hier over de geschiedenis van de groep en over zijn krijgsgevangenschap. Plooi bood aan de groep een nieuwe vlag aan omdat de oude tijdens de bezetting is zoekgeraakt.

Bijzonder is dat hij aangeeft *dat zijn vroeger padvinder-zijn heel veel er toe heeft bijgedragen dat hij zo goed deze ellende heeft doorstaan tijdens zijn werken aan den beruchte Birma Spoorweg.*

Hij trouwde met Henrietta Janna Theodora Schreij op 12 februari 1948 in Amsterdam. Antoon is overleden op 7 oktober 1973 in Rhenen.

Meer informatie

[Geboorte Antoon Plooi op 26 maart 1906 » Open Archieven](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)
[Database Nederlandse dwangarbeiders Birmaspoorweg \(quasarbooks.com\)](#)
[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)
[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)
[Antoon Plooi \(1906-1973\) » Stamboom Wim en Annelies de Leede » Genealogie Online](#)
[Schiedamsche Courant | 8 oktober 1921 | pagina 2 - Gemeentearchief Schiedam -](#)
[Schiedamsche Courant | 30 mei 1921 | pagina 2 - Gemeentearchief Schiedam -](#)
[Nieuwe Schiedamsche Courant | 15 april 1929 | pagina 1 - Gemeentearchief Schiedam -](#)
[Nieuwe Schiedamsche Courant | 24 maart 1931 | pagina 1 - Gemeentearchief Schiedam -](#)
[Nieuwe Schiedamsche Courant | 9 oktober 1934 | pagina 1 - Gemeentearchief Schiedam -](#)
[Nieuwe Schiedamsche Courant | 7 mei 1935 | pagina 1 - Gemeentearchief Schiedam -](#)
[Schiedamsche Courant | 19 maart 1936 | pagina 5 - Gemeentearchief Schiedam -](#)
[Schiedamsche Courant | 24 april 1937 | pagina 2 - Gemeentearchief Schiedam -](#)
[Schiedamsche Courant | 9 juni 1937 | pagina 2 - Gemeentearchief Schiedam - Krantenkijker](#)
[Schiedamsche Courant | 30 september 1938 | pagina 3 - Gemeentearchief Schiedam -](#)
[Rotterdamsch Parool / De Schiedammer | 15 juli 1946 | pagina 2 - Gemeentearchief Schiedam](#)
[Rotterdamsch Parool / De Schiedammer | 17 november 1947 | pagina 2 - Gemeentearchief Schiedam](#)
[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)
[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)
[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.